

Art. 428 § 2 k.p.c. stanowi bowiem wyraźnie, że skarga kasacyjna bez uiszczenia kaucji nie jest dopuszczalna; art. 429 § 1 k.p.c. poleca zaś sądowi apelacyjnemu odrzucić już na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną, z jakiegokolwiek przyczyny niedopuszczalną. Wniesienie zażalenia nie mogło tedy odnieść skutku.

Zaznacza się, że kwestia, czy sąd apelacyjny ma prawo i obowiązek wyznaczenia stronie terminu do wpłacenia kaucji kasacyjnej, niewniesionej wraz z założeniem skargi kasacyjnej, było przedmiotem uchwały składu siedmiu sędziów w sprawach II C 2043/35, II C 1803/35 i II C 2058/35, i została uchwałami z dnia 28 marca 1936 r. w powyższym duchu rozstrzygnięta (zob. urzędowy Zbiór Orzeczeń nr 409, 410 i 411).

Koszty art. 101 i 209 k.p.c.

[Przytoczone przepisy: art. 101, art. 209, art. 141, art. 428 § 2, art. 429 § 1 k.p.c., art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Przepisy o kosztach sądowych, Dz.U. 1934 nr 93 poz. 837]